

regler sidestilles med forsørgere med hensyn til dagpenge m. v.

For at opnå *godtgørelse* efter de omhandlede regler er det en forudsætning, at den beskæftigede med mere end 5 ugers beskæftigelse — 30 arbejdsdage, der ikke behøver at være sammenhængende — inden for de sidste 2 måneder opnår arbejdsgiverens skriftlige anbefaling af kursusdeltagelsen. Hvor de 30 dages arbejde er udført for forskellige arbejdsgivere, og den sidste arbejdsgiver ikke mener at kunne udstede anbefalingen, må arbejderen kunne henvende sig til en af de andre arbejdsgivere, han har haft inden for 2 måneders-perioden, og som kender ham bedre og derfor mener at kunne anbefale ham til kursusdeltagelsen. Nægtes anbefaling, kan indankning ske efter reglerne i § 9, stk. 6. Beskæftigede med under 5 ugers beskæftigelse indenfor de sidste 2 måneder samt ikke-beskæftigede får anbefaling af vedkommende arbejdsløshedskasse — for ikke-forsikrede af det pågældende offentlige arbejdsanvisningskontor. I begge tilfælde er det yderligere en forudsætning, at ledelsen af vedkommende uddannelsesforanstaltning har anerkendt tilmeldingen og derved givet udtryk for, dels at der er plads på det pågældende kursus el. lign., og dels at ansøgeren efter de foreliggende oplysninger har de fornødne forudsætninger for med udbytte at kunne deltage i det ansøgte kursus. Har han tidligere deltaget i kursus, skal kursusbeviset vedlægges ansøgningen. Kursusledelsen må endvidere i den tid, eleverne er under uddannelse, uge for uge over for det organ, der foretager udbetaling af godtgørelse, attestere, om deltagerne har forsømt dage, idet sådanne dage må fradrages ved udbetalingen af godtgørelsen.

Stk. 4 indeholder reglerne om virkningerne af afbrydelse af et påbegyndt kursus. Retsvirkningerne af afbrydelse uden fyldestgørende grund må finde anvendelse også i tilfælde af en deltagers bortvisning.

Bestemmelsen i *stk. 5* tager sigte på den situation, at et brancheudvalg finder det ønskeligt til fordel for ikke-faglærte under 18 år at iværksætte særlige uddannelsesforanstaltninger, men ikke har fundet praktiske muligheder for at få dem gennemført inden for ungdomsskolens rammer. Den godtgørelse for tab af arbejdsindtægt, uddannelsesrådet i så tilfælde kan godkende for deltagerne, forudsættes beregnet i forhold til voksnes godtgørelse svarende til forholdet mellem deltagernes gennemsnitlige arbejdsindtægt og den gennemsnitlige indtægt for voksne ikke-faglærte inden for den pågældende branche.

Stk. 6 indeholder reglerne om fremgangsmåden i tilfælde, hvor de oven for omtalte anbefalinger nægtes den pågældende kursussøgende enten af

hans arbejdsgiver eller af hans arbejdsløshedskasse (anvisningskontor).

Når den endelige afgørelse er henlagt til det i arbejdsløshedsloven omhandlede kursusrådet, hænger dette sammen med, at administrationen af ordningen i det hele, jfr. *stk. 7*, forudsættes henlagt til kursusrådet, og at de fornødne midler til udredelse af udgifterne ved ordningen, jfr. *stk. 8*, foreslås stillet til rådighed for kursusrådet på de årlige finanslove.

Såfremt en sag om nægtelse af anbefaling indbringes for kursusrådet, bør afgørelsen så vidt muligt træffes, inden det pågældende kursus påbegyndes.

Klager over *beregningen* af godtgørelse og tillæg forudsættes ligeledes at kunne indbringes direkte for kursusrådet, hvis formand ifølge arbejdsløshedsloven er arbejdsdirektøren, til endelig afgørelse.

Kommissionen har skønnet, at ca. 6 000 personer årlig kan ventes at ville søge undervisning i dag-skoleform; på dette grundlag kan de samlede årlige udgifter efter § 9 anslås til ca. 2,8 mill. kr. (hvoraf tillægget til forsørgere udgør ca. 370 000 kr.); ved denne beregning er det forudsat, at halvdelen af de kursussøgende er arbejdsledige, og at den anden halvdel er arbejdende med ligelig fordeling mellem forsørgere og ikke-forsørgere, samt at samtlige deltagere i gennemsnit søger 1½ kursus (d. v. s. 27 kursusdage) årlig.

Til § 10.

Under hensyn til, at uddannelsessystemet for de ikke-faglærte arbejdere ved forslagene i de foregående kapitler i det væsentlige baseres på de interesserede parters eget initiativ og selvstyre, kan man ikke på forhånd bedømme, i hvilket omfang og i hvilket tempo uddannelsen vil blive udbygget i sine nye former og med de foran foreslåede nye forudsætninger. Man er imidlertid klar over, at skal en sådan udbygning lykkes på en både for samfundet og for den store gruppe ikke-faglærte arbejdere tilfredsstillende måde, vil det være nødvendigt at skabe lovhjælp for en — i forhold til andre mere traditionelle uddannelsesformer — ret gunstig finansieringsordning.

Ved udformningen af finansieringsreglerne såvel med hensyn til etablering som til drift har man set hen til, at finansieringen af de bestående institutioner for ikke-faglærtes uddannelse på en række punkter adskiller sig fra andre uddannelsesformers. Det forhold, at det drejer sig om befolkningsgrupper, der gennemsnitligt har ringere indtjeningsmuligheder og større arbejdsløshedsrisiko end andre, og at de ikke-faglærte i dag kun har særdeles begrænsede muligheder for at kunne deltage i en erhvervsmæssig